

výkladu zákona, jednak by, pokud st- lka svůj nárok zakládá na poměru smluvním, šlo o nárok ze smlouvy námezdní podle §u 1151 o. z. o., o němž nss podle předpisů §u 3 lit. a) zákona ze dne 22. října 1875 č. 36 ex 1876 rozhodovati příslušným by nebyl.

Z těchto úvah bylo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 2471.

Pozemková reforma: Státní pozemkový úřad není oprávněn vázati souhlas k prodeji částí zabraných nemovitostí na podmínku, že cena trhová bude stanovena jinak než jak byla mezi stranami smluvena.

(Nález ze dne 9. června 1923 č. 9135).

Prejudikatura: Boh. č. 1178 adm.

Věc: Gejza A. v B. (adv. Dr. Rudolf Beck z Prahy) proti státnímu pozemkovému úřadu o souhlas k zcizení zabraných nemovitostí.

Výrok: Naříkané rozhodnutí, pokud činí závislým souhlas k zcizení na podmínce, že kupní cena bude snížena na 60.000 K, zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: — — —

Rozhodování žal. úřadu o podmínečném udělení souhlasu k zcizení má svůj základ v ustanovení § 7 zábor. zák. ve znění novely z 11. března 1921 č. 108 Sb. Dle stálé judikatury nss-u nesmí žal. úřad, rozhoduje o tom, má-li či nemá-li souhlas udělit a jaké podmínky k souhlasu připojit, postupovati libovolně, nýbrž pouze v mezích daných mu účelem zákona záborového a zákonů tento zákon provádějících. Vždyť zákony o pozemkové reformě disposiční právo vlastníka se zabranými statky nevyklučují z úplna, nýbrž omezují je jen potud, pokud potřebí toho k provedení účelů, jichž stát chce pozemkovou reformou docílit. Z toho jde, že úřad může udělení souhlasu k zcizení vázati na podmínky jen za tím účelem, aby vyloučeny byly nepříznivé účinky, jež by jinak ono zcizení mohlo míti na provádění pozemkové reformy. Zkoumá-li se podmínka, jež stížností je brána v odpor, s tohoto povšechného hlediska, dochází se nutně k závěru, že žal. úřad překročil meze své volné úvahy, dané mu při stanovení podmínek, na nichž může souhlas svůj učiniti závislým.

Neboť výše ceny trhové dotýká se zájmů obou smluvních stran, tedy zřejmě zájmů soukromých a nikoli veřejného zájmu, který má stát na provedení pozemkové reformy a nemůže sama o sobě zdárné provedení pozemkové reformy ani ohroziti ani ztížiti. To vysloveno již opět nss-em a poukazuje se zejména na zdejší nález Boh. 1178 adm.

Žal. úřad dovolává se ovšem při podmínce té na ustanovení § 61 odst. I., 2. věty zákona z 30. ledna 1920 č. 81 Sb., chtěje patrně z tohoto ustanovení vyvoditi své oprávnění, při schvalování kupních smluv dle § 7 zábor. zák. regulovati výši kupní ceny. Ale poukaz na toto ustanovení je zcela nemístný. § 61 příd. zák. stanoví v první větě, že při udělování souhlasu k zcizení a dělení nemovitostí podle § 7 zábor. zák. vyměřuje a vybírá pozemkový úřad, pokud se půda propouští ze záboru, od strany, již povolení bylo uděleno, 10% z hodnoty nemovitosti pro-

puštěné. Stanoví-li druhá věta, že hodnota tato stanoví se dohodou mezi pozemkovým úřadem a žadatelem, je zřejmo, že se věta ta vztahuje jen na ustanovení základu pro vyměření 10% v první větě zmíněných, a že tedy na myslí má případy, kde vůbec za propuštění nemovitosti nebyla zaplácena žádná cena trhov^á (na př. při dělení, zcizení neúplatném a p.) nebo kde by smluvená cena neodpovídala hodnotě. Nedá se však z věty té vyvoditi právo žal. úřadu, aby uděluje souhlas k zcizení dle §7 zák. činil jej závislým na tom, že cena trhov^á bude stanovena jinak, než byla mezi stranami umluvena.

Poněvadž tedy žal. úřad, ukládaje při zásadním souhlasu k zcizení podmínku naříkanou stížností překročil meze své volné úvahy, muselo nař. rozhodnutí, pokud činí souhlas i na splnění jejím závislým, býti zrušeno dle § 7 zák. o ss.

č. 2472.

Stavební právo (Čechy): * I když projektovaná stavba st^ájí odpovídá předpisům § 93 stav. řádu pro Čechy-venkov, může stavební úřad povolení stavební odepřít, shledá-li závady z ohledů zdravotních ve smyslu § 36 stav. řádu. — II. * Odepřít stavební konsens z důvodů policie stavební jest úřad stavební oprávněn nezávisle na úřadu živnostenském, i když jde o živnostenskou provozovnu.

(Nález ze dne 9. června 1923 č. 9912.)

Prejudikatura: Boh. 53 adm.

Věc: Emma St. a spolčníci v M. proti zemskému správnímu výboru v Praze (za stranu zúčastněnou adv. Dr. Al. Fried z Prahy) o stavbu st^ájí.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Výměrem městského úřadu v M. z 2. května 1922 zamítnuta byla žádost Eduarda H., majitele domu čp. — v M., za povolení k stavbě st^ájí asi pro 18 kusů koní a hovězího dobytka s vozovkou a pícíkem ve dvoře uvedeného domu z ohledů zdravotních, veterinárních a požárních, poněvadž okolí, hustě zastavené obytnými domy, bylo by obtěžováno silně zápachem a bylo by zdravotně ohroženo nebezpečím nakažlivých nemocí mouchami a krysami.

Výměr ten byl k rekursu stavebníka rozhodnutím osk z 12. června 1922 zrušen pro vadně řízení, poněvadž stavební úřad opomenul zjistiti okolnost pro právní posouzení věci rozhodnou, mají-li projektované st^ájí sloužiti jako provozovna pro živnostenský obchod s dobytkem, a toto rozhodnutí bylo pak přes rekurs dnešních st^álů, kteří se zúčastnili v stavebním řízení jako majitelé sousedních domů, nař. rozhodnutím zsv-u potvrzeno. Důvody žal. úřadu jsou v podstatě tyto:

Povolení k stavbě, která je živnostenskou provozovnou, může dle § 39 stav. ř. stavebním úřadem před rozhodnutím úřadu živnostenského odepřeno býti jenom tehdy, když stavba je nepřípustná se stanoviska stavebního řádu, a tedy v daném případě jenom tehdy, kdyby stavba st^ájí byla dle stavebního řádu nepřípustná vůbec. Ježto však